

Hak Yolunu, Ancak Allah'ın Seçkin Kulları Takip Eder!

Allah Subhanehu ve Teala, ancak sevdiği ve dünya ve ahirette yüceltmek istediği kimseleri kendi yolunda çalışması için seçer. Hak yolunu seçmek bir tesadüf ve güllerle döşeli bir yol değildir; aksine bu, peygamberlerin ve sıddıkların yolu olduğu gibi zorlukların ve fedakarlıkların bir yolu olup ancak kendi nefislerini Allah için satmış ve bu dünyanın süslerine takılıp kalmamış adamların takip ettiği bir yoldur.

Her kim, İslam davetini taşımanın ve dini ikame etmenin zorluk ve imtihan olmadan rahat ve kolay olacağını sanıyorsa, Allah'ın kendisini yaratma konusundaki sünnetini anlamamış demektir. Zira bu yol zorluklarla doludur ama aynı zamanda ilahi rahmet ve şefkatle ve büyüklüğünü ancak Allah'ın bildiği büyük bir ecirle de doludur.

Nitekim Habibimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem, bu yolda yürüyenlerin en hayırlısı olup Allah'ın Rasulü'ne eziyet edildiği gibi hiçbir peygambere eziyet edilmemiştir; zira Allah'ın Rasulü dövülmüş, hakarete uğramış, yalanlanmış, kuşatılmış ve kovulmuş ama o, davetinden sapmamış ve cahiliye karşısında sesi yumuşamamıştır.

Sallallahu Aleyhi ve Sellem, nusret talep etmek için Taif'e gitti ama onu, mübarek ayakları kanayınca kadar taşıdılar fakat O kendisi için öfkelenmedi, aksine itiraz etmek için değil, bilakis alçakgönüllülük ve teslimiyetle gücünün zayıflığını Rabbine şikayet etti: **اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَشْكُو ضَعْفَ قُوَّتِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَهَوَانِي عَلَى النَّاسِ، أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، أَنْتَ رَبُّ الْمُسْتَضْعِفِينَ، وَأَنْتَ رَبِّي، إِلَيَّ مَنْ تَكُنِّي، إِلَيَّ بِعِيدٍ يَتَجَهَّمُنِي، أَوْ إِلَيَّ عَدُوٌّ مَلَكَتْهُ أَمْرِي، إِنْ لَمْ يَكُنْ بِكَ عَلَيَّ غَضَبٌ فَلَا أَبَالِي، وَلَكِنْ عَافَيْتَكَ هِيَ أَوْسَعُ لِي، أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي أَشْرَفَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ، وَصَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مِنْ أَنْ يَنْزِلَ بِي غَضَبُكَ أَوْ يَحِلَّ عَلَيَّ سَخَطُكَ، لَكَ الْغُثْبَى حَتَّى تَرْضَى وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ** **güçsüzlüğümü ve çaresizliğimi sana şikayet ediyorum. Ey merhametlilerin en merhametlisi! Sen zulme uğramış tüm mazlumların Rabbisin. Sen benim de Rabbimsin. Beni kimlerin eline bırakıyorsun? Bana kaba ve sert davranan bir yabancıya mı, yoksa bana üstün kılacağın bir düşmana mı? Eğer Sen bana dargın değilsen, başıma gelen eziyet ve işkencelere aldırmam. Ancak Senden gelecek bir himaye ve koruma çok daha hoştur. Öfke ve gazabına uğramaktan; karanlıkları aydınlatan, dünya ve ahiret işlerini düzene koyan Zâtının nuruna sığınırım! Sadece Sana sığınır ve Senin rızanı dilerim. Senden başka kuvvet ve kudret yoktur!"**

O anda Sallallahu Aleyhi ve Sellem yenilmiş değildi, aksine Allah'ın seçiminden dolayı mutmain olan, O'nun kazasına razı olan, O'na tevekkül eden, Rabbinin kendisinden razı olup öfkeli olmadığı sürece güçlük ya da eziyet içinde olmayı umursamayan bir kuldu.

Evet, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem Taif'te eziyete uğrayıp şikayetini Rabbine arz ettiğinde bu, bir zayıflık değil, aksine gücün zirvesiydi ki bu da insanlara değil de Allah'a güvenme gücüdür.

Habeşli bir köle olan efendimiz Bilal bin Rebah Radiyallahu Anh'a bir bakın; kendisi Mekke'nin kavurucu güneşinin altında kızgın kumlara atılıp göğsüne taş konulduğunda, sadece "Ehad, Ehad" demişti; oysa onun ne kendisini koruyacak bir kabilesi ne de onu savunacak bir soyu vardı; ancak Allah onun kalbini sabit kılmış ve onun zikredilmesini ölümsüzleştirmiş, böylece yüce bir dağ gibi olmuş ve Allah ondan razı olmuş, o da Allah'tan razı olmuştur.

Yasir ailesine bir bakın; nasıl da işkenceye maruz kalmışlar ve ateşle yakılmışlardı; ta ki Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem, onlar için şöyle buyurana kadar: **صَبْرًا آلَ يَاسِرٍ، فَإِنَّ مَوْعِدَكُمْ الْجَنَّةَ** “**Sabredin, ey Yasir ailesi! Muhakkak ki size vaat edilmiş olan Cennettir.**”

Kureyş'in en şımarık bir genci olan ve gençleri arasında en güzel elbiseleri giyen ve en güzel kokuları süren Musab bin Umeyr'e bir bakın; kendisi iman ettiğinde ailesi onu her şeyden mahrum etmiş, sonra İslam'ın ilk elçisi olarak Medine'ye gönderilmiş, sonra Uhud günü şehit edilmiş ve arkasında kefenle tam olarak örtülemeyen bir beden bırakmıştır.

Bu fedakarlıklar geçici anlar değildir, aksine karanlık ne kadar yoğun olursa olsun ve yol ne kadar uzun olursa olsun bize sebat etmeyi öğreten ölümsüz derslerdi ki bundan daha da büyük olan ise: bu fedakarlıkların boşa gitmemiş olması, dahası ilk İslam Devleti için zemin hazırlamasıdır; dolayısıyla Mekke bir eğitim merkezi ve Medine de iktidar merkezi olmuştur... Ki bugün biz de böyle olmalıyız.

Peygamberlerin yolu üzere giden bir kimse, onların imtihana tabi tutuldukları gibi imtihana tabi tutulacaktır; ancak güzel akıbet müttakilerin olacaktır. Allah'ım, onların ayaklarını sabit kıldığın gibi bizim de ayaklarımızı sabit kıl, onlara yardım ettiğin gibi bizlere de yardım et.

Allah yolunda sabır ve fedakarlıkla somutlaştıran ve kalplere coşku ve metanet aşılayan birçok etkili kıssalar vardır:

Kureyşli kafirlerin eline esir düşen Hubeyb bin Adiyy Radiyallahu Anh'a bir bakın; onu çarmıha gererek öldürmeye karar vermişlerdi. Çarmıha gerilmeden önce iki rekat namaz kılmak istedi ve ona izin verdiler; bunun üzerine hafif iki rekat namaz kıldı ve şöyle dedi: “Vallahi, eğer sadece öldürülmekten korkarak uzattığımı zannetmeniz olmasaydı elbette namazı uzatırdım.” Sonra ona şöyle dediler: “Senin yerinde Muhammed'in olmasını ister misin?” Bunun üzerine Hubeyb şöyle dedi: “Vallahi ailem ve çocuklarımla beraberken bile Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ayağına bir diken batmasını istemem.” Sonra Ebu Süfyan şöyle dedi: “Bir kişinin, Muhammed'in ashabının Muhammed'i sevdiği gibi bir başkasını sevdiğini görmedim.”

Suheyb er-Rûmi Radiyallahu Anh'a bir bakın; Medine'ye hicret etmek istediğinde Kureyş kâfirleri onu engellemek için onu takip ettiler. Bunun üzerine onlara şöyle dedi: “Benim, içinizdeki en iyi okçu olduğumu biliyorsunuz. Eğer bana saldırırsanız sizinle savaşırmım, eğer beni bırakırsanız size paramın yerini haber veririm.” Onun parasını aldılar, onu bıraktılar ve o da hicret etti. Nitekim Medine'ye ulaştığında, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem ona şöyle dedi: **رَبِّحَ الْبَيْعَ أَبَا يَحْيَى، رَبِّحَ الْبَيْعَ** “**Ey Ebû Yahyâ! Satış kârlı oldu! Satış kârlı oldu!**”

Enes bin Nadr'a bir bakın; kendisi Bedir'de şehit olamayınca şöyle demişti: “Eğer Allah bana Allah'ın Rasulü ile birlikte olduğum bir sahne gösterirse, Allah bana ne yapacağımı mutlaka gösterecektir.” Nitekim Uhud günü, vücudunun seksen küsur yerinde kılıç ve mızrak darbesi oluşuncaya ve tanınmayacak hale gelinceye kadar savaştı; nitekim kız kardeşi onu parmak uçlarından tanıdı. Bunun üzerine şu ayet nazil oldu: **مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ** “**Müminlerden, Allah'a verdiği ahdi yerine getiren nice adamlar vardır.**” [Ahzab 23]

Esma binti Ebu Bekir Radiyallahu Anha'ya bir bakın; kendisi Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hicret ettiği sırada, mağarada ona azık taşımış ve kuşağını ikiye bölerek azığı onunla bağlamıştı; bu yüzden Esma binti Ebu Bekir, “Zâtünnitâkayn (iki kuşaklı)” olarak adlandırılmıştır; sonra Ebu Cehil, babasını aramak

için onun evine gelmiş, sebat edip babasının yerini haber vermeyince ona bir tokat atmıştır; hamile olmasına rağmen zayıflık göstermemiştir.

İmam Ahmed ibn Hanbel'e bir bakın; "Kur'an'ın mahluk olduğu" fitnesi sırasında, bayılıncaya kadar kırbaç vurulmuş, hapsedilmiş ve eziyet edilmişti. Kendisine; "rahatlık ne zaman?" denildiğinde şöyle demiştir: "Cennete ilk adımımı attığımda."

Bu örnekler, sadece anlatılacak olan birer hikayeler değildir; aksine nefsinin Allah'ın dinine adayan herkesin yolunu aydınlatan meşalelerdir. Hak yolu gözyaşı ve kanla doludur ama genişliği gökler ve yer kadar olan cennete götürür.

Ey kardeşler ve ey hak sancağının taşıyıcıları, sebat edip sabredelim; zira sizler, Allah'ın kendilerine zorluktan sonra yardım ettiği ve imtihandan sonra da iktidar verdiği bir topluluğun izinden gidiyorsunuz.

İslam, adamlarını işte böyle yetiştirir; dolayısıyla onlar, rahatlık değil, aksine Allah'ın rızasını ararlar; makam mevki peşinde koşmazlar, aksine zafer peşinde koşarlar; dahası onlar, dünya ile meşgul olmazlar, bilakis Allah'ın dinini ikame etme yolunda dünyaya değer vermezler.

Davet yolunda yürüyen herkes bilmelidir ki, karşılaştığı zorluklar, sıkıntılar, çarpıtmalar, hapisler ve işkenceler arınmadan ve seçilmişlikten başka bir şey değildir ve ecri de hayal edilemeyecek kadar büyüktür: **"Onlar için ne mutluluklar (göz aydınlığı) saklandığını hiç kimse bilemez."** [Secde 17]

Ey davet taşıyıcıları, sebat edin; çünkü sizler peygamberlerin yolu üzeresiniz. Vallahi, belli bir zaman sonra bile olsa Allah size yardım edecektir. Şunu biliniz ki; hak yolu fedakarlıklarla dolu olup bu yolda ancak ulul azm peygamberlerinin sabrettiği gibi sabır ve rıza üzere eğitilmiş kimseler sebat edebilir. Nitekim Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ilk cahiliye döneminde karşı karşıya kaldığı şeylere karşı göstermiş olduğu sebatı, karanlıkları parçalayan bir nur olmuştur. Bugün ise, din adına gelen ama içeriği boşaltılmış, gerçeği çarpıtan ve batılı cilalayan daha tehlikeli ve daha şiddetli ikinci cahiliye dönemini yaşıyoruz.

Bugün sabır sadece eziyet görmek veya hapse atılmak için değildir, aksine yabancılaşılmaya, şüphenin, yalanın, kovulmanın, alay edilmenin ve casusluğun çokluğunun yanı sıra (davet için) çalışanların çarpıtılmasına ve (vakıacılık, ılımlılık, ulusal güvenlik ve vatancılık) adına batıla çağırınların çokluğuna karşı da sabretmek vardır.

Buna rağmen Allah bizimle beraberdir; yani O, bizim için olan vaadiyle, yardımıyla ve ayaklarımızı sabit kılmasıyla bizimle beraberdir. O halde bu merhale, Mekke'deki ilk Müslümanlar için olduğu gibi bizim için de bir eğitim merhalesi olsun; biz de Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in zor zamanlarda dua ettiği gibi dua edelim ve "peşinden gidildiğinde hiçbir hakkın zayi olmayacağı" yakın için çalışalım.

Allah, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin gölgesinde dininin hakim olmasına ve şeriatının geri dönmesine izin verinceye kadar sebat edelim, sebat edelim.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Abdul Mahmud El-Amiri – Yemen